

Σχετικά με το ερμηνευτικό σχόλιο στη Λογοτεχνία

Για να αντιμετωπίσουμε μια άσκηση ερμηνευτικού σχολίου με το οποίο μας ζητείται να σχολιάσουμε πως **εμείς** αντιληφθήκαμε ποιο μήνυμα επιθυμούσε να επικοινωνήσει ένας λογοτέχνης, θα πρέπει να έχουμε υπόψη ότι όποια διατύπωση κι αν έχει κατά περίπτωση, αναφέρεται ουσιαστικά σε αυτό το πλαίσιο:

- ☛ Ποιο είναι το ερώτημα το οποίο, κατά τη γνώμη σου, επιχειρεί να διερευνήσει το κείμενο;
- ☛ Ποια απάντηση νομίζεις ότι δίνει το κείμενο;
- ☛ Τι πιστεύεις εσύ για το ερώτημα που διατύπωσης;

Πρόκειται δηλαδή για ανάπτυξη σε **κρίσιμα θέματα/ερωτήματα** που πραγματεύεται το λογοτεχνικό κείμενο, αξιοποιώντας συνδυαστικά κειμενικούς δείκτες¹ ή και στοιχεία συγκεκριμένου² και στη συνέχεια για **τοποθέτηση** (=διατύπωση γνώμης/κρίσης) σε συνδυασμό με την κατάλληλη τεκμηρίωση³.

Ενδεικτικά ακολουθούμε την **εξής διαδικασία**:

1. εντοπισμός θέματος/ερωτήματος σε συνάφεια με το κείμενο
2. κειμενική τεκμηρίωση (αξιοποιούμε κειμενικά στοιχεία και μορφικές⁴ επιλογές)
3. η λογοτεχνική θεωρία π.χ. λογοτεχνικά ρεύματα⁵ κ.τ.λ. χρησιμοποιείται σαν **αόρατο «εργαλείο»** σαν διευκόλυνση για τη διαμόρφωση της κριτικής ματιάς στο κείμενο
4. υποκειμενική τεκμηρίωση/προσωπικός τόνος⁶
5. δυναμική σύνδεση με την πραγματικότητα που γνωρίζει ο μαθητής/-τρια
6. χρήση στοιχείων συγκεκριμένου π.χ. απ'το εισαγωγικό σημείωμα
7. αρετές προσχεδιασμένου λόγου (συνοχή-συνεκτικότητα-αλληλουχία-ενότητα)
8. τήρηση του απαιτούμενου αριθμού λέξεων (συνήθως 100-200 λέξεις)

¹ =γλώσσα, ύφος, ρηματικά πρόσωπα, σύνταξη, σημεία στίξης, εκφραστικά μέσα, σχήματα λόγου κ.τ.λ.

² = το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο εντός του οποίου δημιουργείται το κείμενο

³ = έμμεσες αναφορές σε σημεία του κειμένου

⁴ = τροπικότητες, παρατακτική-υποτακτική σύνδεση, μικροπερίοδος-μακροπερίοδος λόγος

⁵ = π.χ. ρεαλισμός, νατουραλισμός, υπερρεαλισμός

⁶ = αποφεύγουμε τον τυποποιημένο, «ξύλινο» λόγο